

Marian Gołębiewski

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego, Podstawowa prawda chrześcijaństwa

---

Wrocławski Przegląd Teologiczny 14/2, 359-360

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO – 8 IV 2007 (C)

Podstawowa prawda chrześcijaństwa

Weszliśmy w największe święta roku liturgicznego – w święta wielkanocne. Dzisiejsza Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego to uroczystość bardzo radosna. Celebруемy dziś z weselem ducha Jezusowe powstanie z grobu. Jego zwycięstwo nad śmiercią, Paschę, czyli przejście ze śmierci do życia. Trudno było człowiekowi uwierzyć od razu w zmartwychwstanie Jezusa, dlatego Maria Magdalena – zobaczywszy kamień odsunięty od grobu – oznajmiła Piotrowi i Janowi: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono”. Nie mieści się jeszcze w jej głowie prawda, że Pan rzeczywiście zmartwychwstał. Wydarzenie poranku wielkanocnego jest największym w historii świata i człowieka. Nie ma niczego ważniejszego na świecie nad zmartwychwstanie Chrystusa. Nigdy bowiem przedtem i nigdy potem nikt nie zmartwychwstał. Po raz pierwszy śmierć została pokonana. O śmierci, gdzież jest twój oścień? Gdzież jest twoja moc?

Historyczny fakt zmartwychwstania jest podstawową prawdą chrześcijaństwa. Nie byłoby chrześcijaństwa bez zmartwychwstania Chrystusa. Jeśliby Chrystus nie zmartwychwstał, daremne byłoby nasze nauczanie, próżna też byłaby nasza wiara i dalej bylibyśmy w grzechach. Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy z tych, co pomarli. Można więc powiedzieć, że cała wiara chrześcijańska, cała doktryna i nauczanie Kościoła wyrastają z tej zasadniczej prawdy o pustym grobie Chrystusa w wielkanocny poranek. Kto neguje zmartwychwstanie Chrystusa i odrzuca nadzieję życia z Nim po śmierci, to neguje cały sens chrześcijaństwa. Zmartwychwstania bowiem od chrześcijaństwa oddzielić się nie da.

Zmartwychwstanie Jezusa to nie tylko wiadomość, to nie tylko przeszłość. Zmartwychwstanie Chrystusa ciągle trwa. Mówienie o zmartwychwstaniu jest proklamacją, jest głoszeniem całkowicie nowej rzeczywistości, jest nowym stworzeniem. Bo oto w momencie zmartwychwstania została pokonana wszechwładna śmierć panująca od czasów praojca naszego Adama. Drugi Adam – Jezus Chrystus – odniósł nad nią zwycięstwo. Przy końcu czasów podniesie nas wszystkich do życia. Zmartwychwstanie Jezusa nie jest faktem, o którym napisano kiedyś piękne słowa i na tym koniec. Nie, zmartwychwstanie jest żywą prawdą, że Jezus jest żywy, żyje w swoim Kościele, że cud zmartwychwstania dokonuje się nieustannie w życiu wiernych przez sakramenty Kościoła. W dniu zmartwychwstania powstała do życia cała Ewangelia, którą Jezus głosił, cała Dobra Nowina, którą Kościół będzie głosił do końca świata.

Jakie znaczenie ma zmartwychwstanie Jezusa w odniesieniu do mojego życia? Posłuchajmy, co na ten temat mówi św. Paweł: „Jeśliście razem z Chrystusem po-

wstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. [...] Umarliście bowiem i wasze życie ukryte jest z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukazecie się w chwale”. To jest perspektywa życia chrześcijanina wyznaczona przez zmartwychwstanie Chrystusa. Pierwszym owocem zmartwychwstania Jezusa jest uwolnienie człowieka z niewoli grzechu. To właśnie Jezus jest tym Barankiem paschalnym, który uwalnia ludzi od grzechu. To, co było tylko figurą w Starym Testamencie, w Jego osobie staje się rzeczywistością. Ukrzyżowany i zmartwychwstały Jezus uwalnia, ofiaruje wolność nie tylko narodowi wybranemu, ale wszystkim ludziom. Z ludzi tych czyni lud królewski i kapłański. Drugim owocem zmartwychwstania, który staje się udziałem chrześcijan żyjących we współczesnym świecie, jest życie. Nie chodzi tu o życie, które byłoby przedłużeniem życia doczesnego. Zmartwychwstały daje udział w życiu, które On jako Jednorodzony Syn Boży w pełni posiada.

Z faktu zmartwychwstania i rozważania jego znaczenia możemy czerpać pociechę w przeciwnościach, siłę do walki z tym wszystkim, co niszczy w nas nadprzyrodzone życie Boże, i nadzieję na osiągnięcie ostatecznego zwycięstwa.

„Chrystus zmartwychwstał! Podnieście skronie
[...] Bo oto nędza i grzech się kruszy,
Bo oto prawda siada na tronie!”

(A. Oppman)

Amen.

abp Marian Gołębiewski

2. NIEDZIELA WIELKANOCNA – 15 IV 2007 (C)

Niewierny Tomasz i my

Przed chwilą odczytana ewangelia według św. Jana ma trzy części, zatytułowane: Zmartwychwstały ukazuje się apostołom, niewierny Tomasz, pierwszy epilog – Ewangelisty. Epilog, czyli zakończenie, jest uświadomieniem czytelnikom czy słuchaczom tego, po co św. Jan spisał wydarzenia związane z Jezusem: po to, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym – jest prawdą fundamentalną naszej wiary, to znaczy taką, na której – jak na fundamencie – wszystko jest nabudowane, która jest w stanie wszystko utrzymać, jak dom zbudowany na skale, lub z którą wszystko się rozsypuje, jak dom zbudowany na piachu.

Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym – to wyznanie jest fundamentem naszej wiary. Ponieważ Jezus jest Synem Bożym, dlatego śmierć nie ma nad Nim wła-